

Zitting 1981–1982

17 524

Herziening van bepalingen van het Wetboek van Strafrecht en van enkele andere wetten in verband met de indeling van strafbare feiten in geldboetecategorieën (Wet indeling geldboetecategorieën)

B

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

Aan de Koningin

's-Gravenhage, 30 juni 1982

Bij Kabinetsmissive van 7 mei 1982, no. 120, heeft Uwe Majesteit, op voordracht van de Minister van Justitie, bij de Raad van State ter overweging aanhangig gemaakt een wetsontwerp met memorie van toelichting tot herziening van bepalingen van het Wetboek van Strafrecht en van enkele andere wetten in verband met de indeling van strafbare feiten in geldboetecategorieën (Wet indeling geldboetecategorieën).

1. Het wetsontwerp strekt er toe uitvoering te geven aan artikel 23 van het Wetboek van Strafrecht, zoals dit zal luiden nadat het onlangs door de Tweede Kamer der Staten-Generaal aanvaarde ontwerp van Wet vermogenssancties (Kamerstuk 15 012) tot wet zal zijn verheven. De Raad van State acht het wenselijk dat het rechtstreekse verband met artikel 23 in de considerans van het onderhavige wetsontwerp tot uitdrukking wordt gebracht. Voorts is het college van oordeel, dat de memorie van toelichting aan leesbaarheid zou winnen, indien in de aanhef de relevante onderdelen van artikel 23 worden geciteerd.

2. Aan het genoemde artikel 23 ligt de gedachte ten grondslag dat de maxima van de geldboeten voor de

onderscheidene misdrijven en overtredingen globaal moeten worden gecategoriseerd. De bewindsvan heeft voor de globale indeling aansluiting gezocht bij de op de strafbare feiten gestelde maxima van de vrijheidsstraffen. Hij wijst er op, dat in de visie van de wetgever van 1886 – toen het Wetboek van Strafrecht werd ingevoerd – de vrijheidsstraf en de geldboete «niet als gelijkwaardig» zijn beschouwd (paragraaf 2 van de memorie van toelichting). Indien de thans voorgestelde koppeling op zodanige gelijkwaardigheid zou berusten, zou de Raad de uitgangspunten van het wetsontwerp minder gelukkig gekozen achten.

Het college heeft overigens opgemerkt dat elders in de memorie van toelichting (aanhef paragraaf 3) een verschil in doel van beide straffen wordt onderstreept. De geldboete zal de vrijheidsstraf «niet kunnen vervangen».

Hoewel het verband tussen de maxima van de vrijheidsstraf en van de geldboete niet sprekend is, kan de Raad er toch mee instemmen dat globaal wordt aangeknoopt bij de maxima van de vrijheidsstraffen. Het college acht het niettemin wenselijk, dat de betrekkelijkheid van de koppeling meer nadruk krijgt in de memorie van toelichting en dat voorts tot

uitdrukking komt dat bij herziening van strafbepalingen de boetecategorie zal worden vastgesteld overeenkomstig de specifieke betekenis die de straf van geldboete voor het betrokken delict kan hebben.

3. De Raad heeft er met instemming kennis van genomen dat ten aanzien van ernstige vermogensdelicten afstand van de koppeling is genomen.

4. De koppeling is niet doorgetrokken naar de delicten, waarin onder bepaalde omstandigheden de vrijheidsstraf kan worden verhoogd. In paragraaf 7a van de memorie van toelichting is gesteld dat in dit wetsontwerp in het algemeen niet de consequentie is getrokken om aan de speciale verhogende omstandigheden de indeling in een hogere geldboetecategorie te verbinden. Het op het delict gestelde maximum zal voldoende zijn. De Raad acht deze toelichting te mager om aanvaardbaar te maken dat van het algemene uitgangspunt kan worden afgeweken. Het is het college ook opgevallen dat in paragraaf 7a de artikelen 421–423 van het Wetboek van Strafrecht ongenoemd bleven. De Raad acht heroverweging op dit onderdeel op zijn plaats.

5. Voor enkele redactionele kanttekeningen moge het college verwijzen naar de bij het advies behorende bijlage.

De Raad van State geeft U in overweging het wetsontwerp te zenden aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal, nadat aan het vorenstaande aandacht zal zijn geschonken.

De waarnemend Vice-President van de Raad van State,
G.H. Veringa

Lijst van redactionele kanttekeningen, behorende bij het advies van de Raad van State van 30 juni 1982

Artikel 139, derde lid, ware in het ontwerp op te nemen.

De artikelen 347 en 348 dienen van een categorie aanduiding te worden voorzien.

De vraag rijst of artikel 6, ten tweede, van de Wet Oorlogsstrafrecht niet in het ontwerp moet worden opgenomen.